

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. Дупница, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, Ш-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла В. Пейчева

при участието на секретаря Роза Д. Цветанова
като разгледа докладваното от Светла В. Пейчева Административно наказателно дело № 20221510200513 по описа за 2022 година

Производството е образувано на основание [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#).

ИВ. Н. Б., с ЕГН*****, от гр. ***, ул. ***, област Кюстендилска е обжалвал НП № 22-0348-000193 от 19.04.2022 г., издадено от Началника на група в РУ –Дупница при ОДМВР Кюстендил, с което на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500.00 (петстотин) лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца. Жалбоподателят твърди, че издаденото против него НП е незаконосъобразно, поради допуснати съществени процесуални нарушения на административно процесуалните правила и норми при издаването на АУАН и НП. Счита, че неправилно е възприета фактическата обстановка, тъй като не е извършил деянието в което е обвинен, поради което претендира да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно обжалваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, вместо него се явява процесуалният му представител адв. С., който поддържа изцяло жалбата и доразвива мотивите си относно нарушението на процесуалните правила в представената писмена защита. Не претендира деловодни разноски.

Въззиваемата страна не изпращат представител в съдебно заседание. В съпроводителното писмо е взето становище по жалбата, като счита, че същата е неоснователна и моли наказателното постановление да бъде потвърдено. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че НП бъде отменено.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното:

На 09.04.2022 г., в 00:38 ч., в гр. ***, на кръстовището образувано от улиците „Германея“ и „Никола Вапцаров“, е била извършена проверка на жалбоподателя в качеството му на водач на л. а. „БМВ 318“, с рег. № КН 4391 ВС, собственост на *** ***, след употреба на алкохол. Пробата е извършена с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабр. № 0411, индикацията на който отчела 0.67 промила алкохол в издишания от Б. въздух в 00:34ч.. Резултатът от проверката е показан на водача. Издаден е талон за медицинско изследване с № 0059221, като е посочено че е нарушена разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В талона за изследване е посочено, че лицето приема отчетения резултат, но е посочено, че желае да бъде изследван с доказателствен анализатор, тъй като има хемофилия, нарушение на кръвта, за което е дадена възможност на водача да се яви във ФСМП гр. Дупница до 60 минути, считано от 00:55 ч. на 09.04.2022 г.

Жалбоподателят не е отишъл в лечебното заведение за вземане на кръв, тъй като изрично е посочил, че има заболяване, което не позволява вземането му на кръв, за което е представил пред административно-наказващия орган множество медицински документи удостоверяващи това обстоятелство, а именно Експертно решение № 68/12.01.2021 г. с водеща диагноза „Други нарушения на кръвосъсирването“ и Епикриза по ИЗ № 12897 и , издадена от Клиника по спешна неврохирургия УМБАЛСМ „Пирогов“ ЕАД София, където е бил настатнен на лечение за времето от 12.04..2010 г. до 22.04.2010 г. с придружаващо заболяване „Хемофилия“, което е и отразил в талона за медицинско изследване при избора му за изследване.

Независимо от това обстоятелство АНО е приел показателите на техническото средство, след като лицето не е изпълнило разпореждането да отиде в лечебно заведение за изследване на кръвта, и е санкционирал нарушителя по отчетените показатели от техническото средство, като е възприел, че лицето управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на приобщените по реда на чл. 238 НПК писмени доказателства, обсъдени по-горе.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намери, че жалбата е основателна, по следните съображения:

Актът за установяване на административно нарушение е съставен съобразно разпоредбите на ЗДвП и ЗАНН и съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има доказателствена сила до доказване на противното. Налице са задължителните реквизити, визирани в чл. 42 от ЗАНН. Датата и мястото на извършване на нарушението са посочени, посочено е собственото, бащино и фамилно име и възрастта на нарушителя, данните за актосъставителя и всички данни визирани в т. 2, 4, 5, 7 и 8 от чл. 42 от ЗАНН. Налице е и изчерпателно фактическо описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е било извършено. Разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН изисква да се посочат конкретни факти и обстоятелства, които като се подведат под съответната правна норма, осъществяват

предвидения в нея състав на административно нарушение. Това е направено от актосъставителя. В издаденото наказателно постановление въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение са посочени собственото, бащиното и фамилното име, и длъжността на лицето, което го е издало, датата и мястото на извършване на нарушението, кой е нарушителя, данните относно актосъставителя, както и данните, визириани в т.т. 2-7 и 10 от ЗАНН. Налице е фактическа обосновка. Посочена е законовата разпоредба, която жалбоподателят виновно е нарушил, както и вида и размера на наложените му административни наказания.

Настоящият състав на съда приема, че от събраните в хода на процеса доказателства не се установява по безспорен начин, че е извършено нарушение по текста на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, за което е наказан жалбоподателя по административен ред. За да е осъществено деянието по чл. 5, ал. 3, т. 1, вр. с чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, следва да е налице наличието на алкохол в кръвта на извършителя, което трябва да бъде над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда, установено по ред, определен от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието /чл. 174, ал. 4 от ЗДвП/.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т.1 от ЗДвП забранява на водача на пътно превозно средство да го управлява под въздействието на алкохол. Нормата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП предвижда санкция за водач, който управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила на хиляда до 1,2 на хиляда, включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух. Следователно законът определя, че водачът на превозно средство не е в състояние да го управлява, ако концентрацията на алкохол в кръвта му е над 0,5 промила.

От съществено значение в настоящия случай за съставомерността на деянието по чл. 174, ал. 1 от ЗДвП е да се установи дали по делото е доказано управлението на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила. Проверката с техническо средство и медицинското изследване за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества са две различни алтернативни възможности, които контролиращия орган следва да предостави на проверявания водач на МПС с цел да бъде установено дали управлява превозното средство с или без концентрация на алкохол в кръвта.

Съгласно чл. 174, ал. 4 от ЗДвП, редът, по който се установява употребата на алкохол, се определя от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

По силата на чл. 3 от Наредбата при извършване на проверка на място концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. В тази хипотеза и органите нямат право на избор, още по-малко такъв е предоставен на физическото лице – водач. Съгласно чл. 3, ал. 2 от Наредбата, при съставянето на АУАН за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда или друго упойващо вещество длъжностното лице от съответната служба за контрол по ЗДвП съставя и талон за медицинско изследване, първият

екземпляр от който се връчва на водача срещу подпис, като в него се посочват лечебното заведение, в което трябва да се яви за вземане на кръвна проба за изследване и срокът, в който трябва да стори това. В случаите, когато е издаден талон за медицинско изследване по реда на чл. 3 от Наредбата, меродавни за определянето на концентрацията на алкохол са именно резултатите от извършеното медицинско изследване.

Съгласно чл. 3а от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни анализи, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, когато: лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; лицето не приема показанията на техническото средство или теста или когато физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. В настоящия случай, независимо от обстоятелството, че лицето е отразило срещу подпис, че приема показанията на техническото средство, с поискването да се направи изследване с доказателствен анализатор, водачът на МПС е оспорил показанията на техническото средство, тъй като в бланката на талона за изследване изрично е посочено, че в случаите, когато лицето приеме показанията на техническото средство или теста, останалата част от талона за изследване не се попълва и на лицето не се връчва екземпляр от талона.

Според Наредбата водачът може да поиска, в случай че не приеме показанията на техническото средство или изследване на кръвна проба, или проверка с доказателствен анализатор. Едва при отказ да се избере един от двата начина, се приемат отчетените показания на дрегера.

С доказателствен анализатор могат да работят само служители на МВР, преминали специализирано обучение. Уредите се намират в районните управления и според МВР, като концентрацията на алкохол се извършва с две поредни измервания от доказателствения анализатор и като краен резултат в протокола се вписва средноаритметичната им стойност, като задължително се води дневник, в който се вписва датата и часът на явяване, номерът и датата на издаване на талона за изследване и часът на извършване на установяването с доказателствен анализатор.

В случая е налице хипотезата на т. 2 – лицето не е приело показанията на теста, който му е направен, поради което и съгласно чл. 3а от Наредбата, установяването на употребата на алкохол е следвало да бъде извършено с доказателствен анализатор, което не е сторено, тъй като доказателства в тази насока по преписката не са приложени от АНО. Съдът приема, че в случая на жалбоподателя не е предоставена предвидената в закона възможност и посочения от него метод за установяване на алкохол в кръвта, предвид специфичното му заболяване на кръвта, с което е ограничено правото му на защита в пълен обем, доколкото последния е оспорил резултата от техническото средство

Съгласно чл. 6, ал. 9 от Наредбата концентрацията на алкохол в кръвта и/или

употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. Не са налице посочените от законодателя хипотези, за да бъде приет резултата от направеното изследване с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабр. № 0411, поради което използването на резултата от него е без основание. От доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят е подписал и е получил талона за изследване, но не е проведена процедурата по установяването на концентрацията на алкохол в кръвта чрез доказателствен анализатор, не са налице и данни водача да е отказал да бъде изследван с доказателствен анализатор, поради което съдът счита че нарушението не е доказано по безспорен и категоричен начин, тъй като в случая не са налице данни лицето да черпи права от собственото си неправомерно поведение, а напротив нарушението не е доказано, поради принципа, че доказателствената тежест лежи на АНО, за което не са представени доказателства по административнонаказателната преписка. В тежест на административния орган е да докаже, че са налице предпоставките за издаване на оспореният акт, включително наличие на извършено административно нарушение.

Мотивиран от изложеното по-горе и на основание [чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН](#), Дупнишкият районен съд, III наказателен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 22-0348-000193 от 19.04.2022 г., издадено от Началника на група в РУ –Дупница при ОДМВР Кюстендил, с което на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на ИВ. Н. Б., с ЕГН*****, от гр. ***, ул. ***, област Кюстендилска му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 500.00 (петстотин) лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Кюстендил, в 14-ет дневен срок от деня на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____